

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΘΕΑΤΡΙΚΟ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

Θεατρικό Αναλόγιο

Θεατρικοί δημιουργοί
στις Βρυξέλλες

17.10.25

ΣΟΦΙΑ ΣΤΑΜΠΟΛΙΤΗ

Ένα κορίτσι με ψάχνει

ΝΑΝΣΥ ΠΑΣΚΑΛ

Κίτρινες Κορδέλες

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΑΣ

Οικογένεια

NEWSVILLE
Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Το Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήρι (ΕΘΕ-www.ellther.com), δραστηριοποιείται στις Βρυξέλλες από την ίδρυσή του το 1984. Το πρώτο έργο ανέβηκε τον Ιούνιο του 1985, αφού χρειάστηκε κάποιος χρόνος για τις απαραίτητες διαδικασίες για τη σταθεροποίηση της Ομάδας και την επιλογή του κατάλληλου έργου. Το έργο αυτό ήταν ένα άπαιχτο έως τότε έργο του Γιώργου Σκούρτη, *Η δίκη του Ορφέα και της Ευρυδίκης* και ο συγγραφέας τίμησε με την παρουσία του την πρώτη αυτή ιστορική παράσταση. Από τότε η Ομάδα ανέβασε με τον αυθορμητισμό και τη δυναμική του ερασιτέχνη πολλά έργα έχοντας ως βάση το Ελληνικό δραματολόγιο, από κλασικά όπως οι *Εκκλησιάζουσες* του Αριστοφάνη έως σύγχρονα έργα νέων Ελλήνων δημιουργών, όπως ο *Γιώργος Παλούμπης*, *Γιώργος Ηλιόπουλος*, *Ακης Δήμου*, *Ανδρέας Στάικος*, *Βασίλης Μαυρογεωργίου*, *Βασίλης Κατσικονούρης* αλλά και καθιερωμένων Ελλήνων συγγραφέων, όπως ο *Ιάκωβος Καμπανέλλης*, ο *Μανώλης Κορρές*, ο *Κώστας Μουρσελάς*, ο *Γιώργος Διαλεγμένος*, ο *Γιώργος Θεοτοκάς* και άλλοι. Καλύφθηκαν έτσι σχεδόν όλα τα είδη του θεάτρου: κωμωδία και κωμειδύλλιο, δράμα, θέατρο του παραλόγου, αστυνομικό, πολιτικό, μονόλογος, θέατρο ντοκουμέντο, ρεαλιστικό, σουρεαλιστικό, σάτιρα, κοινωνικό κλπ.

Ένα σημαντικό μέρος της δουλειάς της Ομάδας αποτέλεσε το θέατρο «και για παιδιά και με παιδιά», με την παιδική μας σκηνή. Πολλές γενεές παιδιών από 5 ετών έως 17 πέρασαν από τη σκηνή του θεάτρου από το 1996 έως το 2008 και ξανά από το 2022 μέχρι σήμερα και γαλουχήθηκαν στα μυστικά της εξαιρετικής αυτής τέχνης πλουτίζοντας τον εαυτό τους, αλλά και διασκεδάζοντας το κοινό των Βρυξελλών. Στα πλαίσια αυτής της παιδικής σκηνής δόθηκε η ευκαιρία και για το ανέβασμα έργων που γράφτηκαν από μέλη της Ομάδας ακριβώς για να ικανοποιήσουν τις ανάγκες της: *Ο Χρυσοβεργαριός και Ηλιοτάπη* (βασισμένο σε Ελληνικά παραμύθια, το 2000) *Το Κουβάρι των αλλόκοτων πραγμάτων* (βασισμένο στο ομώνυμο μυθιστόρημα της Μυρτώς Κοντοβά, το 2004) *Η Φεγγαρολούλουδη* (βασισμένο στις Χίλιες και μια Νύχτες, το 2006) από τον Τάσο Νυχά, και *Τραγούδι για δύο*, (πρωτότυπη μουσικοχορευτική κωμωδία, το 2007) από τη Νάνσυ Πασκάλ.

Στο πέρασμα του χρόνου ιδρύθηκαν κι άλλες θεατρικές Ομάδες και οι Βρυξέλλες ευτύχησαν να δουν εξαιρετικές παραστάσεις, αρκετές από τις οποίες ήταν πρωτότυπες δημιουργίες μελών αυτών των ομάδων, ανθρώπων που ζούσαν αλλά και δημιουργούσαν στην πόλη αυτή.

Μεταξύ αυτών χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του Γιάννη Οικονομίδη οι δημιουργίες του οποίου ανέβηκαν με επιτυχία στη σκηνή από την Θεατρική Ομάδα του Λυκείου Ελληνίδων Βρυξελλών ([LEB-https://leb.allmystories.net/theater-team](https://leb.allmystories.net/theater-team)). Το έργο του *Τα Αερόφυτα*, που τιμήθηκε με το Α΄ Βραβείο στην Πρώτη Διεθνή παρουσίαση νέων έργων διαγωνιστικού τμήματος του αφιερώματος «Crossing Borders» του Analogio International Festival 2022 και δημοσιεύτηκε πρόσφατα από τις εκδόσεις ΚΑΠΑ αποσπώντας πολύ καλές κριτικές, αποτέλεσε την αφορμή να παρουσιάσουμε τον Μάρτιο του 2023 μια πρώτη εκδήλωση Θεατρικού Αναλογίου σε συνεργασία με τον ΚΥΚΛΟ Βρυξελλών.

Τον Γιάννη Οικονομίδη πλαισίωσε στο Θεατρικό Αναλόγιο του 2023 ο Δημήτρης Στασινόπουλος, με το έργο του *Οι Συνδετήρες*. Ο Δημήτρης Στασινόπουλος εμφανίστηκε τα τελευταία χρόνια στα θεατρικά δρώμενα των Βρυξελλών, αρχικά στα πλαίσια της Ομάδας ΘΕΣΠΙΣ, ενώ παρουσίασε στη σκηνή τον Απρίλιο του 2022 το έργο του *Η απόπειρα*, το οποίο επίσης εκδόθηκε από τις εκδόσεις ΚΑΠΑ και υπήρξε αντικείμενο εξαιρετικής κριτικής, σε ειδική ανακοίνωση στο 1^ο Διεθνές Συνέδριο για το Θέατρο της Διασποράς, στις Βρυξέλλες τον Νοέμβριο του 2023.

Το Θεατρικό Αναλόγιο του 2023 συμπληρώθηκε από τον σκηνοθέτη της Ομάδας μας Τάσο Νυχά, με μια δραματουργική επεξεργασία ενός διηγήματος του θεατρικού συγγραφέα Βασίλη Κατσικονούρη με τίτλο *Καρό παιδιά, ριγέ πατεράδες*.

Η επιτυχημένη εκδήλωση του 2023 οδήγησε και στην παραγωγή ενός «Θεατρικού Αναλογίου 2024». Στο κάλεσμα ανταποκρίθηκαν η Βούλα Καγιάσα, υπεύθυνη και εμψυχώτρια της θεατρικής Ομάδας NOTA TEATRALE, με το έργο της *Σαν βγεις να οδηγήσεις στις Βρυξέλλες...* ο Ηλίας Κοντέας με το έργο του *Ti troverò* και η Όλγα Φωτεινού με το έργο της *Λήμματα για μεγάλους*, ενώ ο Τάσος Νυχάς συμμετείχε και πάλι με μια δραματουργική επεξεργασία ενός άλλου διηγήματος του θεατρικού συγγραφέα Βασίλη Κατσικονούρη με τίτλο *Τίποτα δεν πάει καλά σήμερα*.

Η σημερινή εκδήλωση είναι η τρίτη με Θεατρικό Αναλόγιο. Ελπίζουμε να εκτιμήσετε την προσπάθεια, αυτή, που προωθεί την πρωτότυπη συγγραφική θεατρική συμβολή «θεατρικών δημιουργών» που εργάζονται, ζουν και δραστηριοποιούνται καλλιτεχνικά στις Βρυξέλλες, μια πόλη όπου το Θέατρο της Διασποράς πραγματικά ανθεί.

Καλή σας διασκέδαση

Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήρι Βρυξελλών

Θεατρικό Αναλόγιο-Ιστορία

Αναλόγιο: το έπιτλο που χρησιμεύει ως βάση στήριξης ενός βιβλίου για την ανάγνωσή του. Το θεατρικό Αναλόγιο, κατ' αναλογία είναι η «ανάγνωση» ενός «θεατρικού κειμένου» από «ηθοποιούς» σε κάποιο «κοινό».

Στα Αγγλικά υπάρχουν οι όροι **Reader's Theater**, **Rehearsed/Staged Reading** και **Closet Drama/Closet Play**:

Ο όρος **Reader's Theater** - (**Θέατρο Αναγνωστών**), αναφέρεται σε ένα «θέατρο» στο οποίο οι ηθοποιοί παρουσιάζουν αναγνώσεις θεατρικών έργων χωρίς κοστούμια, αντικείμενα, σκηνικά ή ιδιαίτερο φωτισμό. Είναι επίσης γνωστό ως «Θέατρο του μυαλού» (Theater of the mind) και «Θέατρο ιστοριών» (Story theater), ενώ οι παραστάσεις συχνά ονομάζονται "ώρες ανάγνωσης" (Reading hours) ή «αναγνώσεις έργων» (Play readings). Η μορφή του θεάτρου αυτού θεωρείται από ορισμένους αντίστοιχη με τις απαγγελίες της επικής ποίησης στην Ελλάδα του 5ου π.Χ. αιώνα. Παρόλο που αρχικά υπήρχαν μόνο κείμενα και σκαμνιά, σήμερα μπορεί να επιλεγεί ανάγνωση ή απομνημόνευση ή εάν θα υπάρχει κίνηση ανάλογα με τις επιθυμίες της ομάδας των παραστάσεων. Το «Θέατρο Αναγνωστών» μπορεί να δραματοποιήσει και μη θεατρική λογοτεχνία, όπως ένα μυθιστόρημα ή διήγημα ή ποίημα.

Rehearsed/Staged Reading είναι ακριβώς αυτό που σημαίνει στα Αγγλικά ο όρος, ήτοι «**Σκηνοθετημένες Αναγνώσεις**» αφού έχουν προηγηθεί πρόβες και είναι μια σύγχρονη εκδοχή του «Θεάτρου Αναγνωστών».

Τέλος, ο όρος **Closet Drama /Closet Play** - (**Κρυφό Θέατρο**), αναφέρεται σε έργα που προσφέρονται περισσότερο για ανάγνωση παρά για θεατρική παρουσίαση. Ιστορικά, αυτό το είδος χρησιμοποιείτο για να αντιμετωπισθεί η λογοκρισία, σε περίπτωση π.χ. πολιτικών έργων. Έτσι, θεωρήθηκε ότι ήταν ένα απελευθερωτικό στυλ γραφής. Το χρησιμοποιούν επίσης και όσοι δεν έχουν πρόσβαση στο εμπορικό θέατρο, και σε αυτό το πλαίσιο έχει συνδεθεί στενά με την πρώιμη σύγχρονη γυναικεία γραφή. Πράγματι γυναίκες συγγραφείς μπορούσαν έτσι να γράψουν δημόσια τις απόψεις τους και το δικό τους πολιτικό λόγο χωρίς να εκτίθενται επικίνδυνα σε μεγάλο κοινό. Όταν η αγγλική κυβέρνηση απαγόρευσε τις δημόσιες παραστάσεις, (1642-1660 η ανάγνωση έργων αντικατέστησε το θέατρο και άρχισαν να γράφονται έργα πολιτικού περιεχόμενου, η ανάγνωση των οποίων θεωρήθηκε επαναστατική πράξη. Αρκετά τέτοια έργα και μάλιστα σε στίχους, γράφτηκαν στην Ευρώπη μετά το 1800, συχνά εμπνευσμένα από κλασικά έργα. Ο Φάουστ του Γκαίτε, από τα πιο αναγνωρισμένα έργα στην ιστορία της γερμανικής λογοτεχνίας, γράφτηκε αρχικά ως «Κρυφό Θέατρο» αν και παρουσιάζεται στη σκηνή συχνά. Ο Λόρδος Βύρων καθώς και ο Αλεξάντρ Πούσκιν αφιέρωσαν επίσης πολύ χρόνο στη γραφή «Κρυφών» έργων.

Στη Γαλλία, καθιερώθηκε ο όρος **Théâtre/Spectacle dans un fauteuil** (**Θέατρο/Παράσταση σε μια πολυθρόνα**) που αποδίδεται στον Αλφρέ ντε Μυσσέ (1810-1857), Γάλλο ποιητή, θεατρικό συγγραφέα και μυθιστοριογράφο. Μετά την παταγώδη αποτυχία που είχε το ανέβασμα του έργου του *Βενετσιάνικη Νύχτα* το 1830, «πολύ ποιητικό για να είναι θεατρικό», και με την παρότρυνση φίλων του εκδοτών, παρουσίασε την ιδέα του για ένα θέατρο «που να διαβάζεται στο σπίτι, ένα θέατρο που δεν φοβάται τον ρομαντισμό, τον πολλαπλασιασμό των χαρακτήρων του και τις αλλαγές σκηνικού, απαλλαγμένο από τις συμβάσεις της σκηνής».

Ως είδος, το Θεατρικό Αναλόγιο είναι το μεταίχμιο μεταξύ κειμένου και σκηνής, πριν δηλαδή το θεατρικό έργο αποδοθεί στη σκηνή ανάλογα με την πρόθεση και την αντίληψη του εκάστοτε σκηνοθέτη.

Το είδος αυτό προσφέρεται ιδιαίτερα για μια αυθεντική γνωριμία με τα θεατρικά κείμενα, για την τριβή με τη θεατρική γραφή και την καλλιέργειά της, με έμφαση στη λογοτεχνική της υπόσταση. Η ανάγνωση ενός έργου από ηθοποιούς σε κάποιο ακροατήριο, αναδεικνύει τη ζωντάνια και την ιδιαιτερότητα της γραφής αυτής, χωρίς να προχωρά στην καθαρά θεατρική απόδοση του έργου.

Το Θεατρικό Αναλόγιο αποτελεί μία διαδεδομένη μορφή παρουσίασης άγνωστων και αδημοσίευτων έργων δίνοντας έτσι ευκαιρίες σε συγγραφείς και θεατρικά κείμενα να γίνουν γνωστά και ενδεχομένως εν συνέχεια να αποτελέσουν δραματουργική ύλη για μια ολοκληρωμένη θεατρική παράσταση.

Τα εκατοντάδες Φεστιβάλ «Αναλογίου» σε όλον τον κόσμο έχουν προσφέρει βήμα και φωνή σε δραματουργούς και έχουν αναγάγει την τέχνη του «Αναλογίου» σε αυτόνομη παραστατική μορφή, όπου κυριαρχεί η σχεδόν «στατική σκηνοθεσία», χωρίς οι ηθοποιοί να αγχώνονται για την αποστήθιση του κειμένου ή την εκτέλεση των επιβεβλημένων ενεργειών τους. Είναι απελευθερωτικό το «Αναλόγιο», διότι διεγείρει τη φαντασία χωρίς όμως το κόστος (σκηνικά, κοστούμια, ειδικά φωτιστικά μέσα κ.α.) και το άγχος (εντατικές πρόβες κ.α.) μίας παραδοσιακής θεατρικής παραγωγής.

Ωστόσο, συχνά, όπως συμβαίνει, εν πολλοίς ή εν ολίγοις και στο δικό μας Θεατρικό Αναλόγιο απόψε, ο εκφερόμενος δραματικός λόγος εμπλουτίζεται ή ακόμη και «εικονοποιείται» από «σκηνοθετημένες» στιγμές, με χρήση αντικειμένων, μουσικής και θεατρικού φωτισμού.

Τάσος Νυχάς

Ένα κορίτσι με ψάχνει..
της Σοφίας Σταμπολίτη

Σκηνοθεσία: Τάσος Νυχάς

Συμμετέχουν: (με αλφαβητική σειρά)
Σόνια Καρασαββίδου, Φραγκίσκος Νικολιάν,
Νίκος Σαχάς, Έλενα Τασιούλα, Νίκος
Χατζούδης

Τραγούδι «Δεν ξέρω»
Μουσική: Μάνος Νυχάς
Στίχοι: Σοφία Σταμπολίτη
Ερμηνεία: Ρίτα Ντιναπόγια

Διάρκειμα 15 λεπτών

Κίτρινες κορδέλες
της Νάνσυ Πασκάλ

Σκηνοθεσία: Τάσος Νυχάς

Συμμετέχουν: (με αλφαβητική σειρά)
Ρίτα Ντιναπόγια, Δημήτρης Σαχάς και Νίκος
Σαχάς

Οικογένεια
του Δημήτρη Ρέπα

Σκηνοθεσία: Τάσος Νυχάς

Συμμετέχουν: (με αλφαβητική σειρά)
Σόνια Καρασαββίδου, Γιάννης Κρητικός,
Ιάσων Κρητικός Έλενα Τασιούλα και Νίκος
Χατζούδης

Αφίσα: Μάνος Νυχάς
Video Art/Φωτογραφίες: Nyx Clips
Τεχνική Διεύθυνση: Lucas Corriaux

Σκηνικά, φωτισμοί, ενδυματολογική επιμέλεια,
μακιγιάζ επιλογή μουσικής και ήχων έγιναν με
φροντίδα των συμμετεχόντων

Φωτογραφίες από τις πρόβες

Ένα κορίτσι με ψάχνει...

Κίτρινες κορδέλες

Οικογένεια

Σοφία Σταμπολίτη

Γεννήθηκα στην Αθήνα το 1974. Γράφω ποιήματα από έξι χρονών. Αυτά που γράφω τα έχω πληρώσει.

Σε όλες τις δουλειές που έχω κάνει προσπαθώ να συμφωνήσω αριθμούς. *Μισθοδοσία σταθερή και το γραφείο τάφος. Μα ήθελα από παιδί να γίνω πεζογράφος.*

Παρακολούθησα σεμινάρια στιχουργικής στο Μικρό Πολυτεχνείο για τρία χρόνια. *Τρίτη και Πέμπτη απόγευμα έφευγα από το σπίτι να συναντήσω τ' όνειρο που μ' έκανε αλήτη.*

Το 2012 κυκλοφόρησε το βιβλίο μου «707 Καρκινικές Φράσεις: ...ένα παιχνίδι λέξεων...». (Εκδότης CAPTAINBOOK.GR) *Ο κόσμος άλλα διαβάζει και άλλα αγοράζει.*

Το 2016 ήρθα στις Βρυξέλλες ως ερωτική μετανάστρια. *Το θέλω το αίσιο τέλος μαζί σου στο Ελ. Βενιζέλος.*

Το 2023 κυκλοφόρησε το βιβλίο μου «Αθήνα-Βρυξέλλες». (ΑΩ Εκδόσεις) *Στα κόκκινα δέντρα του κήπου χειμώνας θα είναι περίπου.*

Το έργο **Ένα κορίτσι με ψάχνει** που παρουσιάζεται εδώ, αφιερώνεται στη μνήμη του συγγραφέα Αντώνη Σουρούνη (15 Ιουνίου 1942 - 5 Οκτωβρίου 2016).

Προτού γνωρίσω τον Αντώνη Σουρούνη, έγραφα τους αφηγηματικούς διαλόγους μας.

Όταν γνωριστήκαμε, κρατούσα ημερολόγιο συζητήσεων.

Ήθελα να διαβάσω ό,τι έχει γράψει και να θυμάμαι ό,τι έχει πει.

Μετακόμισε στη Θεσσαλονίκη και σιγά σιγά χαθήκαμε.

Είχα πάντα στο μυαλό μου να γράψω ένα θεατρικό ή ένα μυθιστόρημα για τον συγγραφέα και την αναγνώστριά.

Είναι Οκτώβριος του 2016. Ποτέ δεν έχω αϋπνίες αλλά εκείνη τη νύχτα δεν μπορώ να κοιμηθώ. Χάνω τον ύπνο και βρίσκω το όνομα που θα έχει ο ήρωας του βιβλίου μου: Δημήτρης Ζυγούρης.

Το επόμενο πρωί, φτιάχνω ελληνικό καφέ και ανοίγω τον υπολογιστή να διαβάσω τις ειδήσεις στην Ελλάδα. *«Πέθανε το βράδυ της Τετάρτης ο Αντώνης Σουρούνης».*

Νάνσυ Πασκάλ

Γεννήθηκα στην Ελλάδα. Τελείωσα το Α' Τοσίτσειο Αρσάκειο Εκάλης και αμέσως έφυγα για την Αγγλία όπου έκανα προπτυχιακές και μεταπτυχιακές σπουδές σε τεχνολογία (ηλεκτρονικά) και ψυχολογία. Μεταπτυχιακές σπουδές έκανα επίσης στο Βέλγιο και στην Ολλανδία.

Έζησα και εργάστηκα στο Βέλγιο για 40 χρόνια και τώρα μοιράζω το χρόνο μου μεταξύ Βελγίου και Ελλάδος. Πιστεύω στη δια βίου μάθηση και για αυτό συνεχίζω να μαθαίνω ξένες γλώσσες και να παρακολουθώ διαδικτυακά πανεπιστημιακά μαθήματα.

Γράφω ποίηση από το δημοτικό. Λατρεύω και ασχολούμαι με κάθε είδους γραφή.

Το 1983 εκδόθηκε η πρώτη μου ποιητική συλλογή «Ελπίδες». Ποιήματα μου δημοσιεύτηκαν σε διάφορα ομογενειακά περιοδικά, στην «Ετήσια Ανθολογία του Δαυλού», στο ετήσιο «Σερραϊκό Ημερολόγιο» και τελευταία στον 32^ο Τόμο της Μεγάλης Εγκυκλοπαιδείας της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας των εκδόσεων Χάρη Πάτση. Το 2006 έγραψα ένα παιδικό θεατρικό έργο που ανέβηκε από το «Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήριο» την άνοιξη του 2007 στις Βρυξέλλες. Το 2012 εκδόθηκε το βιβλίο «Engendering Technology, Empowering Women». Έγραψα διάφορα ακαδημαϊκά άρθρα σχετικά με την εκπαίδευση και την ισότητα των φύλων.

Διακρίσεις: Ελληνική Εταιρεία Χριστιανικών Γραμμάτων (1989), Φιλολογικός Σύλλογος Παρνασσός (1990), Identita (1991, 1994), Penna d' Oro (1992, 1994), Σύλλογος Γραμμάτων και Τεχνών (1994), Πανελλήνια Ένωση Λογοτεχνών - Π.Ε.Λ. (2009), Ελληνικός Πολιτιστικός Σύλλογος Κυπρίων (2024).

Οι **Κίτρινες κορδέλες** βασίζονται σε ένα ποίημα μου που πήρε το πρώτο βραβείο στον Πανελλήνιο διαγωνισμό του Ελληνικού Πολιτιστικού Ομίλου Κυπρίων το 2024 για τα 50 χρόνια της τουρκικής κατοχής. Η συμμετοχή μου στον εν λόγω διαγωνισμό θα ήταν ένα διήγημα, όμως ξύπνησα μέσα στη νύχτα με το ποίημα αυτό το οποίο και έγραψα χωρίς καμία διόρθωση. Μεταφέρει την έντονη συγκίνηση που ένιωσα όταν είδα το δέντρο με τις φωτογραφίες των αγνοουμένων στη Λευκωσία και επίσης βιώματα της παιδικής μου ηλικίας από την μητέρα μου για την γιαγιά μου που ποτέ δεν παραδέχτηκε ότι τρία από τα παιδιά της χάθηκαν στον πόλεμο. Τα περίμενε πάντα!

Δημήτρης Ρέπας-αντί βιογραφικού

Τυπικά, είμαι Αρχιτέκτονας (ΕΜΠ) με σπουδές επίσης Φυσικής (ΕΚΠΑ).

Η σκέψη να γράφω ήρθε αρκετά νωρίς, όταν μαθητής στην πρώτη δημοτικού, είδα σε βιτρίνες βιβλιοπωλείων στη Ζάκυνθο τα βιβλία «ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ, ΑΠΑΝΤΑ» και «ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΛΒΟΣ, ΑΠΑΝΤΑ».

Τότε, ενώ ήξερα να διαβάζω, δεν ήξερα όλες τις λέξεις και νόμισα ότι ο Σολωμός και ο Κάλβος στα βιβλία αυτά απαντούν σε κάποιες ερωτήσεις. Αυτό μου φάνηκε λογικό γιατί καταλάβαινα ότι ο Σολωμός και ο Κάλβος ήταν σπουδαίοι αφού είχαν αγάλματα, δρόμους με το όνομά τους και ωραίους τάφους.

Αρχισα λοιπόν να ονειρεύομαι τη μέρα που θα δώσω και εγώ τις δικές μου απαντήσεις. Η μέρα αυτή ήρθε στα φοιτητικά χρόνια, όταν μαζί με άλλους τρεις συμφοιτητές εκδίδαμε το λογοτεχνικό περιοδικό ΜΑΥΡΟ ΜΟΥΣΕΙΟ.

Το περιοδικό άρεσε σε πολλούς, τόσο που με πέρασαν για συγγραφέα και με έστειλαν το 1985 στη Βαρκελώνη, να εκπροσωπήσω την Αθήνα ως συγγραφέας στην μπιενάλε νέων καλλιτεχνών.

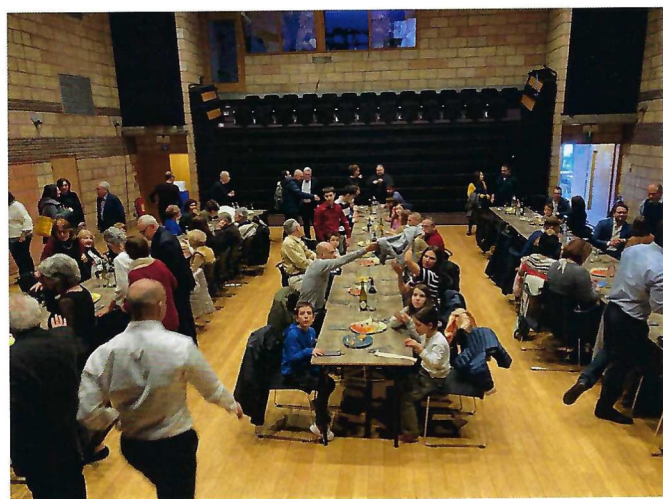
Έχω γράψει διηγήματα, θεατρικά μονόπρακτα, στίχους και τεχνικές εκθέσεις.

Το έργο **Οικογένεια** που παρουσιάζεται σήμερα στο Θεατρικό Αναλόγιο ΙΙΙ από το Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήρι Βρυξελλών γράφτηκε για να παιχτεί σε σπονδυλωτή παράσταση του γνωστού ηθοποιού, χορευτή, χορογράφου και σκηνοθέτη Βαγγέλη Σειληνού, (1936-1998) η οποία όμως τελικά δεν έγινε.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΓΙΟΡΤΑΣΕ ΤΑ 40 ΧΡΟΝΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ

Το Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήρι -Atelier Théâtral Grec-γιόρτασε τα 40 χρόνια από την ίδρυσή του το Φεβρουάριο του 1984. Εκτός από τις διάφορες εκδηλώσεις τις οποίες οργάνωσε μόνο του ή σε συνεργασία με άλλες Ομάδες των Βρυξελλών και Ομάδες από την Ελλάδα, όπως η Ομάδα ΑΛΜΑ και το Ερασιτεχνικό Σχήμα Πάτρας «Ρεφενέ» πραγματοποίησε και ένα ειδικό αφιέρωμα στην 40χρονη συνεχή λειτουργία του: Στις 2 Απριλίου 2025, στη φιλόξενη αίθουσα του Θεάτρου De Lijsterbes, στο προάστιο των Βρυξελλών Kraainem, περίπου 100 παλαιά και νέα μέλη της Ομάδας συμμετείχαν σε συνεστίαση και ειδική αφιερωματική γιορτή με αναφορές στην μέχρι τώρα παρουσία της Ομάδας από την πρώτη παράσταση του Ιουνίου 1985 με το έργο *Η δίκη του Ορφέα και της Ευρυδίκης*, του Γιώργου Σκούρτη. Με μεγάλη συγκίνηση, μέλη και φίλοι της Ομάδας αντάλλαξαν αναμνήσεις και έλαβαν αναμνηστικά για τα 40 χρόνια που φιλοτέχνησε η Λουτσάνα Μαθιουδάκη, σύζυγος του Βασίλη Μαθιουδάκη, πιστού μέλους και συνεργάτη της Ομάδας από το 1992, που τον χάσαμε πρόωρα τον Αύγουστο του 2024.

Φωτογραφία από την εκδήλωση της 2^{ης} Απριλίου 2025

ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Το Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήρι συνεχίζει τη δραστηριότητά του στις Βρυξέλλες με την Παιδική του Σκηνή παρουσιάζοντας το έργο *Χρυσοβεργαριάς και Ηλιοτάτη* του Τάσου Νυχά σε σκηνοθεσία του ίδιου και σκηνικά - κοστούμεια του Κυπριανού Μουτεβελή της Θεατρικής Ομάδας ΑΛΜΑ στις 12 και 13 Δεκεμβρίου στο Θέατρο Joli Bois.